

אזהר הקדוש עם פירוז'

מתוך מדבר: מטבח מטבח על הפרשה

לוח עמודי חימר בזורה ק' פרשת ח"י שרה		
חלק ה - פרשות שמות		
מתקן מדבר	וילגא	יום
ס-א-ס	ז ע"ב	ראשון
ס-ז-נג	ח ע"א	שני
ע-ג-עה	ח ע"ב	שלישי
ע-ח-פה	ט ע"א	רביעי
פ-ה-צ	ט ע"ב	חמישי
צ-צ-נו	ע"א	שישי
צ-קו	ע"ב	שב"ק

פרק ו/or א תשפ"ב

עלון מס 154

"לבעזה חי"ת ע"י מרכז מתוק מדבר"ת. 5135 ירושלים

כל ימי חי האדם עולים ועומדים לפני הקב"ה

רבי אבא פתח ואמר, (ההלים כד) מי יעלה בהר יהו"ה וממי יקיים במקומו קדשו, פא חזי כל בני עולם לא קמן על מה קיימי בעולם, וסלקין איזלין, ויוםין קמי קדרשא בריך הוא, כל אפונן יומין דבני נשא קיימי בהו בהאי עולם, דהא בלהו אתחבריאו, וככלחו קיימי לעילא, ומגנון דאתחבריאו, דכתיב (שם קלט ט) ימים יוציאו, וככד מטהן יומין לאסתלקא מהאי עולם, בלהו קרייבין קמי מלכא עלה, הרא הו דכתיב (מלכים א ב) ויקרבו ימי דוד למות, (בראשית מו ט) ויקרבו ימי ישראאל למות.

בגין דכד בר נש איה בהאי עולם, לא אשכח ולא אסתפל על מה קאים, אלא כל יומא ריוּמָא חשב פאלו הוא איזיל ברקניא.

מתוק מדבר

לנו שהימים נבראו, דכתיב ימים יוציאו פ"י הימים נוצרו ונבראו, וככד מטהן יומין לאסתלקא מהאי עולם וכשmagim הימים של האדם להסתלק וולות מעולם זהה בפרטת האדם, בלהו קרייבין קמי מלכא עלה או כל הימים מתקרבים ועולים ועומדים לפני מלך העליון ב"ה, הרא היא דכתיב ויקרבו ימי דוד למות שבסתלקות דוד נתקרוبي הימים לעלות לפני הקב"ה, וכן כתיב ויקרבו ימי ישראאל למות ג"כ הכוונה שבסתלקות יעקב אבינו נתקרובו ועלו הימים לפני הקב"ה, ור"ל כי המעשין אשר נעשים בזורה העולם הם ניתנים באותו הימים שבהם נעשו, והם הם הנותנים קיום והעמדה באותו הימים ונשארים נצחיים לעולם. (רמ"ק ומפרש)

ואמר עוד בגין דכד בר נש איה בהאי עולם לא אשכח ולא אסתפל על מה קאים לפני שכשהאדם הוא בעולם זהה לא משגיח ולא מתחנן למה הוא חי ומה תכליתו בעולם זהה, אלא כל יומא ריוּמָא חשב פאלו הוא איזיל ברקניא אלא חושב כל יום ויום כאלו הוא

כל ימי חי האדם עולים ועומדים לפני הקב"ה

רבי אבא פתח ואמר לפרש מש"כ מי יעלה בהר ה' וממי יקיים במקומו קדשו פ"י שלא כל הנשומות זוכות לעלות לג"ע שהוא הר ה', ומקדמים ואמר פא חזי כל בני עולם לא קיימי בעולם, רואה כל בני העולם לא רואים פ"י לא מתחבונים למה חיים בעולם ומה חכליהם, ויוםין איזלין והימים חולפים וועברים, ר"ל יש אנשים שחושבים שהימים שעברו וחלפו אין להם מציאות עומדת, ואומרים כי בחולפים יתבטלו המעשין אשר נעשו בהם, על כן אינם מתחסקים רק במה שטוב להנאת גופם הכללה, אבל האמת אינה כן אלא וסלקין קיימי קמי קדרשא בריך הוא כל אפונן יומין דבני נשא קיימי בהו בהאי עולם כל הימים שנבי אדם חיים בהם בעולם זהה עולים ועומדים לפני הקב"ה, דהא בלהו אתחבריאו כי כל הימים בראש הקב"ה וגם אחר עברם יש להם מציאות ממשית, וככלחו קיימי לעילא וכולם עומדים ונמצאים למעלה, ומגנון דאתחבריאו ומגנון

דְּהָא בֶּד נִשְׁמְתָא נַפְקַת מֵהָא עַלְמָא, לֹא יָדַעַת لֹא אָוֹרְחָא סְלִקִין לָה, דְּהָא אָוֹרְחָא לְסְלִקָא לְעַילָא, לְאַתְרַ דְּנַהֲירַו דְּנִשְׁמְתָא עַלְמָא, לֹא אַתְיַהֵב לְכַלְהָזָן נִשְׁמְתָא, דְּהָא בְּגֻוָנָא דְּאֵיתָה אַמְשִׁיךְ עַלְיהָ בְּהָא עַלְמָא, הֲכִי אַתְמְשַׁכְתָ לְבַתֵּר דְּנַפְקִים מְנִיה, תָא חִזֵּי אֵי בָר נֵש אַתְמְשִׁיךְ בְּתֵר קְדָשָא בְּרִיךְ הוּא, וְתִיאוּבְתָא דִילְיָה אַבְתָרִיה בְּהָא עַלְמָא, לְבַתֵּר בֶּד נַפְקִים מְנִיה, אֵיתָה אַתְמְשִׁיךְ אַבְתָרִיה, וַיְהִיבֵין לֵיה אָוֹרָח לְאַסְטְלִקָא לְעַילָא, בְּתֵר הַהְיוֹא מְשִׁיכָו דְּאַתְמְשִׁיךְ בְּרַעֲוָתָא כָל יוֹם אֲבָהָי עַלְמָא.

הרצון להדק בקדושה תלוי בדיבור ובמעשה וברצון הלב

אמר רבי אבא, יוֹם אֶחָד אַעֲרָעָנוּ בְּחֶדֶת מַתָּא, מְאַנוּן דְּהָזָן מִן בְּנֵי קָרְם, וְאַמְרוּ לִי מֵהָא חַכְמָתָא דְּהָזָן יָדְעֵין מִיּוֹמֵי קָרְמָא, וְהָוּ אַשְׁפְּחָן סְפִרִין דְּחַכְמָתָא דְּלְהָזָן, וַיְקִרְבוּ לִי חֶדֶת סְפִרָא, וְהָוּ בְּתִיבּוּ בְּיהָ, דְּהָא בְּגֻוָנָא דְּרַעֲוָתָא דְּבָר נֵש אַיְכָוּן בְּיהָ בְּהָא עַלְמָא, הֲכִי אַמְשִׁיךְ עַלְיהָ רֹוח מְלָעִילָא, בְּגֻוָנָא דְּהָהָוּ רַעֲוָתָא דְּאַתְדָבָק בְּיהָ, אֵי רַעֲוָתָה אַיְכָוּן בְּמַלְהָ עַלְאָה קְדִישָא, אֵיתָה אַמְשִׁיךְ עַלְיהָ לְהָהִיא מִלְהָ מְלָעִילָא לְאַתְדָבָק אַבְסְטָרָא אַחֲרָא וְאַיְכָוּן בְּיהָ, אֵיתָה אַמְשִׁיךְ לְהָהִיא מִלְהָ מְלָעִילָא לְתַתָּא לְגַבְיהָ.

מתוך מדבר

הרצון להדק בקדושה תלוי בדיבור ובמעשה וברצון הלב

ומביא מעשה מה שקרה לר' אבא בזה העניין כدمפרש ואיזיל, אמר רבי אבא, יוֹם אֶחָד אַעֲרָעָנוּ בְּחֶדֶת מַתָּא מְאַנוּן דְּהָזָן מִן בְּנֵי קָרְם יָום אֶחָד באמצע דרכֵי פגשתי בעיר אחת מאותם שהיו מִן בְּנֵי קָרְם, ועתה דורים שם בני ישראל, וְאַמְרוּ לִי מֵהָא חַכְמָתָא דְּהָזָן יָדְעֵין מִיּוֹמֵי קָרְמָא וְאַמְרוּ לִי מֵהָא חַכְמָתָא דְּהָזָן יָדְעֵין מִיּוֹמֵי קָרְמָא כִּי החכמה של הסט"א שהיו יודעים מהחכמות של ימי קָרְם, והם חכמות ושמות הטומאה אשר מסר אברהם לבני הפלגים וישראלם אל ארץ קָרְם כְּדַלְקָמָן, וְהָזָן אַשְׁפְּחָן סְפִרִין דְּחַכְמָתָא דְּלְהָזָן וַיְקִרְבוּ לִי חֶדֶת סְפִרָא ונמצא שם ספרים של החכמה שליהם והביאו לפני ספר אחד, וְהָוּ בְּתִיבּוּ בְּיהָ דְּהָא בְּגֻוָנָא דְּרַעֲוָתָא דְּבָר נֵש אַיְכָוּן בְּיהָ בְּהָא עַלְמָא והיה כתוב בו כי بما שרצון האדם מכונן בו בזה העולם, הֲכִי אַמְשִׁיךְ עַלְיהָ רֹוח מְלָעִילָא כְּן מְמַשֵּׁיךְ עַלְיוֹן רוח מלמעלה, בְּגֻוָנָא דְּהָהָוּ רַעֲוָתָא דְּאַתְדָבָק בְּיהָ כעין אותו הרצון שנתרבק בו, אֵי רַעֲוָתָה אַיְכָוּן בְּמַלְהָ עַלְאָה קְדִישָא אֵם רַצְ�נוּ נַחֲכוּן בְּדָבָר עַלְיָן וְקוּדוֹשָׁ, אֵיתָה אַמְשִׁיךְ עַלְיהָ לְהָהִיא מִלְהָ מְלָעִילָא לְתַתָּא לְגַבְיהָ הוא ממשיך אותו הדבר מלמעלה למטה

הוּלָך בְּרִיקְנָות וְאַיְן לוּ עוֹד מִצְיאֹת, אַבְלָ אַיְנוּ כֵן אֶלְאָ כֵל וּם עַם כָּל הַמְעָשִׂים שָׁנָעָשׂוּ בּוּ קִיְמִים לְעוֹלָם. (לִמְקָם וּמִפְלִיטִים) וְאַמְרַ עַד דְּהָא בֶּד נִשְׁמְתָא נַפְקַת מֵהָא עַלְמָא כִּי כָּאֵשֶׁר הַנְשָׁמָה יָצָאת מִזֶּה הָעוֹלָם, לֹא יָדַעַת לֹא אָוֹרְחָא סְלִקִין לְעַילָא לְבַתֵּר דְּנַהֲירַו דְּנִשְׁמְתָא עַלְמָא נַהֲרַין כִּי הַדָּרָךְ לְעַלְוָת לְמַעַלָה לְגַעַש לְמִקְומָם שְׁהַנְשָׁמוֹת הַעֲלִילוֹת מַאיּוֹת שָׁם, לֹא אַתְיַהֵב לְכַלְהָזָן דְּאֵיתָה אַמְשִׁיךְ עַלְמָא כִּי כָּאֵוֹת הַבְּחִינָה שְׁהָאָדָם מְמַשֵּׁיךְ עַל עַצְמָוּתוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, הֲכִי אַתְמְשַׁכְתָ לְבַתֵּר דְּנַפְקִים מְנִיה כַּךְ נַמְשַׁכְתָ הַנְשָׁמָה אַחֲר צָאתָה מִמְנוּ, וּמִפְרַשׂ וְאַמְרַ תָּא חִזֵּי אֵי בָר נֵש אַתְמְשִׁיךְ בְּתֵר קְדָשָא בְּרִיךְ הָוּ וְתִיאוּבְתָא דִילְיָה אַבְתָרִיה בְּהָא עַלְמָא בְּרִיךְ הָוּ וּרְאָה אֵם הָאָדָם נַמְשֵׁךְ אַחֲר הַקְבִּיה וּתְשׂוֹקְטוּ אַחֲרֵי בָזָה אֵזֶר כְּךָ נַשְׁׁוֹצָא מִמְנוּ הוּא גַּכְנַמְשֵׁךְ אַחֲרֵי, וַיְהִיבֵין אֵזֶר כְּךָ כָּשְׂיוֹצָא מִמְנוּ הוּא גַּכְנַמְשֵׁךְ אַחֲרֵי, וַיְהִיבֵין לֵיה אָוֹרָח לְאַסְטְלִקָא לְעַילָא וּמְרָאִים לוּ הַדָּרָךְ לְעַלְוָת לְמַעַלָה, בְּתֵר הַהְיוֹא מְשִׁיכָו דְּאַתְמְשִׁיךְ בְּרַעֲוָתָא כָל יוֹם בְּזֶה הָעוֹלָם. (לִמְקָם וּמִפְלִיטִים) (דף צט ע"א-ע"ב, ובכיוורינו כרך ב עמי תשע-תשע)

והו אמרי, דעךרא דמלתא פלייא במלין ובעוכרדא וברעותה לאתדרבקא, ובךא אתמשך מלעילא לתטא ההוא סטרא לאתדרבק בה, ואשפננא ביה כל אונן עובדין ופולחנן דכוכבי ומזלי, ומליין דאצטראיכו לון, והיאך רעה לאתפונא בהו, בגין לאמשכא לון לגבייה.

בגונא דא מאן דבעי לאתדרבקא לעילא ברוח קדרשא, דהא בעוכרדא ובמלין וברעותה דלא פא לבונא, בההייא מלה פלייא מלתא לאמשכא ליה לגבייה מעילא לתטא ולאתדרבקא בההייא מלה.

והו אמרי במה דבר נש אתמשך בהאי עלמא, כי נמי משכין ליה פד נפיק מהאי עלמא, ובמה דאתדרבק בהאי עלמא ואתמשך אבטריה, כי אתדרבק בההוא עלמא, אי בקדשא בקדשא, ואי במסאבא במסאבא, אי בקדשא משכין ליה לגבי ההוא סטר ואתדרבק ביה לעילא, ואתעביד ממנא שטשא לשטשא קמי קדרשא בריך הו, בין אונן שאר מלאכין, כמה דהכי אתדרבק לעילא וקאים בין אונן קדישין, דכתיב (ויריה ג) ונתמי לך מHALCHIM בין העומדים האלה.

מתוק מדבר

זה תלי הדבר, לאמשכא ליה לגבייה מעילא לתטא ולאתדרבקא בההייא מלה להמשיך אותה הבחוי אצלנו מלמעלה למטה ולהתדרבק באותו הדבר.

והו אמרי ועוד היו אומרים אותו בני קדם, כמה דבר נש אתמשך בהאי עלמא כי לאותו הצד שנמשך האדם בזה העולם, כי נמי משכין ליה פד נפיק מהאי עלמא כמו כן מושכים אותו אחר פטירתו לאותו צד כשיצא מזה העולם, ובמה דאתדרבק בהאי עלמא ואתמשך אבטריה ובמה שנתרבק האדם בזה העולם ונמשך אחריו, כי אתדרבק בההוא עלמא כן נתרבק בעולם העליון, אי בקדשא בקדשא ואי במסאבא במסאבא אם בעולם זהה נתרבק בקדושה או גם בעולם העליון יתדרבק בקדושה, ואם בטומאה יתדרבק בטומאה, ומפרש יותר אי בקדשא משכין ליה לגבי ההוא סטר ואתדרבק ביה לעילא אם בעולם זהה נתרבק בקדושה או מושכים אותו לאותו הצד ונתרבק בו למעלה, ואתעביד ממנא שטשא לשטשא קמי קדרשא בריך הוא בגין אונן שאר מלאכין, כמה דהכי אתדרבק לעילא ונעשה ממונה ומשורת לשורת לפני הקב"ה בין שאר המלאכים, כמו שכך נתרבק למעלה בקדושה בעולם הזה, וקאים בין אונן קדישין ולמעלה זוכה לעמוד בין המלאכים הקדושים, דכתיב ונתמי לך מHALCHIM בין העומדים האלה פ"י שיזכה להלך ולימצא בין מלאכי מעלה. (למ"ק ומפליטס)

אלוי, אי רעה לאתדרבקא בסטרא אחרא ואיכוין ביה ואמ רצונו להתדרבק בסטרא אחרא ונתקוין בו, איינו אמשיך לההייא מלה מלעילא לתטא לגבייה הוא ממשיך אותו הדבר מלמעלה למטה אליו. (למ"ק ומפליטס)

והו אמרי דעךרא דמלתא פלייא במלין ובעוכרדא וברעותה לאתדרבקא והוא אומרים לי שעיקר הדבר תלוי להתדרבק בדברו ובמעשה וברצון הלב, ר"ל שלשה אלו מחשבה ודברו ומעשה כולם צריכים להוציא לפועל כל פעולה, ובךא אתמשך מלעילא לתטא ההוא הצד שנתרבק בו, ואשפננא ביה כל אונן עובדין ופולחנן דכוכבי ומזלי ומצאיו ומלין אומרים העששים ועובדות של הכוכבים ומזלות, ומליין דאצטראיכו לון והדברים הצריכים לעבודתם, והיאך רעה לאתפונא בהו ואיך צרייך לסתורם, בגין לאמשכא לון לגבייה כדי להמשיך אותם הכהות הללו. (למ"ק ומפליטס)

בגונא דא מאן דבעי לאתדרבקא לעילא ברוח קדרשא כעין וזה הוא מי שרוצה להתדרבק למעלה ברוח הקודש, גם כן תלוי במעשי דהא בעוכרדא ובמלין וברעותה דלא פא לבונא כי במעשה ובדבורה וברצון הלב לכון, בההייא מלה פלייא מלתא בעניין

הכى נמי בגונא דא, אי במסאבא, משבין ליה לגבי הוה סטר ואתעביד פחד מנויו לאתדבקה בהו, ואנו אקרון נזקי בני נשא, ובהיא שעתא דנפיק מהאי עלמא, גטליין ליה ושבין ליה בגינן, בהוא אמר דידיין גראיבו גראמייהו ורוחייהו, ולכתר אתדבק בהו ואיהו נזקי דעתמא.

נקי בפיהם הוא מי שלא המשיך את רצונו ולבו להפט"א

פא חזי (ההלים כד) מי יעללה בהר יהוויה וגוו, ולבתר אהדר ופירש נקי כפים, דלא עבד בידוי טופסא, ולא אתפקף בהו במה דלא אצטיריך, ותו דלא אסתאב בהו, ולא סאייב בהו לגופא, פאנון דמסאBIN גראמייהו בידין לאסתאבא, ורא הויא נקי כפים.

ובר לבב, בגונא דא דלא אמשיך רעותיה ולבייה לסטרא אחרא, אלא לאתמשכא בתר פולחנא דקדשא בריך הוא, אשר לא נשא לשוא נפשו, נפשו כתיב נפשי קרי, וזה אוקמו נפשי דא נפש דוד, סטרא דמהימנותא, נפשו דא נפש דבר נש מפש, בגין דבד יפוק מהאי

מתוק מדבר

טופסא שלא עשה בידו פי' בעצמו דפוס וצלם לסטרא אחרא, ולא אתפקף בהו במה דלא אצטיריך ולא התחזק بما שאינו צrik אפילו שעשאיהם אחרים, ותו דלא אסתאב בהו ועוד שלא נתמא בהם, ולא סאייב בהו לגופא ולא טימא בהם את גופו, פאנון דמסאBIN גראמייהו בידין לאסתאבא כאותם שמטמאים עצמים בידיהם להטמא, ורא הויא נקי כפים וזה נקרא נקי כפים שהוא נקי מכל חטא ומכל טומאה.

ומש"כ ובר לבב פירוש בגונא דא דלא אמשיך רעותיה ולבייה לסטרא אחרא כעין זה מי שלא המשיך את רצונו ולבו להסתרא אחרא, אלא לאתמשכא בתר פולחנא דקדשא בריך הוא, ומש"כ אשר לא נשא לשוא נפשו הנה נפשו כתיב, נפשי קרי ודורש את הקרי והכתיב, וטעם הדבר וזה אוקמו כדמפרש ואזיל, ודורש את הקרי ואומר נפשי, דא נפש דוד סטרא דמהימנותא מלת נפשי הכוונה על נש דוד שהיא צד האמונה סוד המלכות, ר"ל אמר הקב"ה אשר לא נשבע לשוא ולא גרים אחיזת החיזונים הנקראים שוא בהמלכות, נפשו, דא נפש דבר נש מפש והכתב הוא נפשו, שבא לרמז על נש האדם ממש, ר"ל שלא נשא לשוא נפשו לעשות מעשים רעים שעיעיז תבוא נפשו למקום השוא והרייך שהם החיזונים. ואמר בגין דבד יפוק מהאי עלמא כי כשיתא האדם מזה העולם,

הכى נמי בגונא דא כעין זה הוא גם כן להיפך בטומאה, אי במסאבא משבין ליה לגבי הוה סטר אם בעולם היה דבוק בטומאה או אחר פטרתו מושכים אותו לאותו הצד, ואתעביד פחד מנויו לאתדבקה בהו ונעשה כאחד מהם ומתדבק בהם, ואנו אקרון נזקי בני נשא ואלו נקרים מזקי בני אדם, ובהיא שעתא דנפיק מהאי עלמא ואז באotta שעיה כשיוציאו מזה העולם, גטליין ליה ושבין ליה בגינן לוקחים אותו ושוabsים אותו בגינן, (וליטין לו סיס וכיס כוח ומכל גוףם למכלו, סקממו טיל מלך לולא ממעל), בההוא אמר דידיין לzon לבני מסאבא דסאיבו גראמייהו ורוחיהו באותו המקום שדנים לבני הטומאה שטמאו עצם ורוחם בעונותם, ולכתר אתדבק בהו ואיהו נזקי כפים מאנו נזקי דעתמא ואח"כ הוא מתדבק בהם ונעשה מזיק אחד משאר מזקי העולם. (למי"ק ומפליטס) (דף צט ע"ב - ק ע"א, ובכיאורינו כרך ב עמי תהה-תש)

נקי בפיהם הוא מי שלא המשיך את רצונו ולבו להפט"א

ועתה חזר לפרש הפסוק שהתחילה בו, ואמר פא חזי בא וראה מש"כ מי יעללה בהר ה' וגוו' פי' מי יזכה לעלות לג"ע הנקרא הר ה', ולבתר אהדר ופירש נקי כפים אח"כ חזר ופרש שיזכה מי דלא עבד בידוי

עלמא, ונפשיה יסתלק בעובדין דבשرين, על מה דיתקיים בהו למיחה בין כל אונן קדישין, כמה דעת אמר (תהלים קטו ט) אתה לך לפני יהו"ה בארכות החמים, ובגין דלא נשא לשוא נפשי ישא ברכה מאת יהו"ה וגוי.

פא חי, בתר דאתגוז אברם הוה יתיב וכאייב, וקדשא בריך הוא שדר לגביה פلت מלackyin באתגליא, לאקדמא ליה שלם, וαι תימא דהא באתגליא, וכי מאן יכול למחייב מלackyin, והא כתיב (שם קדר) עוזה מלackyin רוחות וגוי, אלא ודאי חמאת לון דנחתי לארעא בגונא דבני נשא, ולא יקשה לך הא, דהא ודאי אונן רוחין קדישין, בשעטא דנחתי לעלמא, מתלבשין באורי וביבודי דגולםין, ואתחזו לבני נשא ממש בחיזו דיוקנא דלהון.

מתוק מדבר

פלת מלackyin באתגליא לאקדמא ליה שלם והקב"ה שלח אליו ג' מלאכים בגלוי להקדים לו שלום, והיינו לבקרו בחליו, וαι מימא דהא באתגליא ואם תאמר שהמלackyin באו בגלוי ר"ל בחרות הרוחנית, וכי מאן יכול למחייב מלackyin וכי מי יכול לאות מלאכים, והא כתיב עוזה מלackyin רוחות וגוי פ"ז הם רוחניות שאפשר לראותם, אלא ודאי חמאת לון דנחתי לארעא בגונא דבני נשא אלא ודאי אברם ראה אותם שירדו לארץ כדוגמת צורת בני אדם, ולא יקשה לך הא ולא יקשה לך זה, דהא ודאי אונן רוחין קדישין כי ודאי הרוחות הקדושות, בשעטא דנחתי לעלמא מתלבשין באורי וביבודי דגולםין בשעה שיורדים לעולם הזה מתלבשים באורים וביבודות שע"ז הם נגלים, ואתחזו לבני נשא ממש בחיזו דיוקנא דלהון ונראים לבני אדם כמראה צורת בני אדם ממש. (רמ"ק ומפליטס)
(דף ק ע"ב - קא ע"א, ובביאורינו כרך ב עמי תעב-תענו)

ונפשיה יסתלק בעובדין דבשرين ונפשו חסתלק ותעללה לג"ע ע"י מעשה הטובים, על מה דיתקיים בהו למיחה בין כל אונן קדישין על ידי מה שתתקיים בהם לכלת בין כל אותם מלאכים הקדושים, כמה דעת אמר אתה לך לך לפני ה' בארכות החמים פ"ז בגין עדן, והטעם ובגין דלא נשא לשוא נפשי לפי שלא נשא ולא גרים להמלכות הנקראות נפשי אחיזות החיצונים הנקראים שוא, ובשער זה ישא ברכה מאת ה' וגוי וצדקה מלאקי ישוע, ויזכה לעולות לג"ע מיד בצעתו מזה העולם. (רמ"ק ומפליטס)

פא חי מכרייח מאן מה שאמר לעיל שבדרך שאדם רוצה לכלת מולייכים אותו, שהרי אברם שקידיש את עצמו ע"י המילה המשיך עליו קדושה עליונה עד שבאו אליו מלאכי מעלה וראה אותם, וזה בתר דאתגוז אברם הוה יתיב וכאייב אחר שנמול אברם היה יושב וכוכב מהמילה, וקדשא בריך הוא שדר לגביה

שבח דא שירטה

לימוד הזוהר בכוחו לבטל גזירות רעות.

ונה בשתת תע"א בקיען היה גזירות נראות מאת האפייר של אותו הזמן, ואחת הגזירות היה לבער ספרי התלמוד של בני ישראל, ומובן כי היה ערה נוראה מאד, וכל גולי ישראל עסקו כבה האיך לבטל הגזירה, והגאון ר"ז באסאנן רבו של רבינו (הרמח"ל ע"ז"א) שאל את רבינו לוי סוד העין שהיה כח כוח להסתרא אחורא גנד התורה, ורבינו השיב לו בכיאור מספיק סוד כל העניין, וכן כתוב לו רבינו כי הוא ראה זאת מקודם והקדים רפהיה למבה, ותיקן בהישיבה שלו שילמדו ספר הווור ותיקונים וחומר חדש בלי הפסוק מעילות השחר עד צאת הכוכבים וכו', וכותב רבינו לוי ברור לו כי הוא כה שיבטל הגזירה ומביא דברי הרשב"י ע"ה.
ירם משה לזרומח"ל, תקנות ראשונות, אות י"ד)

הזהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבר" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
ובלבctr בדרכ"מ
מהדורות ר' יוסף
אברגנאל
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט ביזוני – מהדורות ר' החדרש וונבעד
[cm 17/12]

